

betale 22 Kr. 50 Ø., og lignende, til Dels endnu mere urimelige Spring forekomme for Formueskattens Vedkommende. Ved Rateskalaens Indførelse udglattes alle saadanne skarpe Overgange, og der skabes en jævnt skraanende Bevægelse, efterhaanden som man fra de mindre Indkomster og Formuer bevæger sig op blandt de større. Og herved forøges ogsaa Sandsynligheden for, at Indkomst- og Formueopgivelserne i højere Grad end nu ville være i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. En nødvendig Konsekvens af Rateskalaens Indførelse er det ogsaa, at man har maattet stryge det næstsidste Stykke i den hidtil gældende Lovs § 8, hvorefter Skatteprocenten først bestemmes i Forhold til Skatteyderens samlede Indkomst, uden Hensyn til de Fradrag, der bag efter finde Sted, og har maattet erstatte denne Bestemmelse med andet Stykke i § 1, hvorefter Skatteprocenten beregnes i Forhold til den skattepligtige Indkomst, der bliver tilbage, naar Fradragene have fundet Sted. Det er en Ændring, som det af rent tekniske Hensyn har været nødvendigt at foretage, men som i og for sig synes mig fulstændig rimelig, og som maaske ogsaa hist og her for en enkelt børnerig Familie, ikke saa meget indenfor Arbejderklassen som indenfor den mindre bemidlede Del af Middelstanden, kan have nogen praktisk Betydning.

Adskilligt større social Værdi have imidlertid Bestemmelserne i § 7 om Ændring i Beskatningen af hjemmeboende Børn, i § 8 om Lempelse i Beskatningen af erhvervende Hustrus særegne Indtægt og i § 11 om Forhøjelse af Grænsen for de Formuer, som blive skattefrie, for saa vidt Indkomsten ikke naar op til den skattepligtige Grænse. Jeg skal ikke dvæle ved disse Ændringer, Ordføreren for Regeringspartiet har jo gjort Rede for dem. De ere, det anerkender jeg, reelle Forbedringer, som for en Del fattige Familier ville kunne have nogen gavnlig Virkning og bidrage noget til at begrænse Skattebyrdens Tryk. Men store Fremskridt er det unægtelig ikke, det her drejer sig om, megen praktisk Betydning ville disse Ændringer ikke faa. Og ganske gaadefuldt er det i mine Øjne, at den højtærede Finansminister ikke, da han dog her stod overfor en Revision af den hidtil gældende Lov, har gjort Skridt til en almindelig Lettelse af Skattebyrden for de allermindst bemidlede Skatteydere, dels ved at nedsætte Skatteprocenten for deres Vedkommende i Stedet for tværtimod at

forhøje den, dels og navnlig ved at forhøje de skattefrie Minima, som fradrages, i Stedet for at opretholde dem. Som jeg allerede under Finanslovdebatten tillod mig at gøre opmærksom paa, ere disse Fradragsbeløb, saavel de Beløb, som fradrages i enhver Indkomst, som de, der fradrages i Forhold til Børneantallet, i dette Øjeblik langt mindre værdifulde, end de vare for 8 Aar siden. I Kraft af de stigende Priser paa Livsfornødenheder er deres Købeevne langt ringere, de forslaa langt mindre nu end den Gang, saa at denne Lempelse ved Skattens Beregning nu har adskillig mindre Værdi for Smaafolk, end den havde, da den nugældende Lov blev vedtagen. Arbejderklassen, hele den ubemidlede Befolkning, har, synes jeg, et billigt Krav paa at faa disse Minima satte op. Det vil ikke for dem betyde nogen positiv forøget Begunstigelse, men kun Opretholdelse af status quo, det vil kun betyde, at de ikke nu blive ugunstigere stillede, end den Gang Loven af 1903 blev vedtagen. Jeg synes, det er et utvivlsomt Retfærdighedskrav, og jeg ser ikke noget som helst gyldigt Paaskud til at afvise det. Ikke en Gang det fiskale Hensyn, Hensynet til Statskassen, kommer her til at gælde, thi den ringe Indtægtsnedgang, der kan paaføres Statskassen herved, vilde, i alt Fald overvejende, kunne indvindes, ifald man indskrænkede sig til at lade Fradragene gælde for de mindre bemidlede og ophævede dem for de mere bemidlede, altsaa lod de mere bemidlede Skatteydere skatte af hele deres Indkomst. Lige saa nødvendigt og naturligt det er, at der finder forøgede Fradrag Sted for Husmænd og Arbejdere med 800 og 1,000 Kr., lige saa urimeligt er det efter min Opfattelse, at der overhovedet finder Fradrag Sted for Kapitalister eller Godsejere med den mangedobbelte Indtægt. Man staar her ved et Punkt, hvor det forekommer mig beklageligt, at Regeringen ikke har taget Initiativet til en Forandring.

I Stedet for at indføre saadanne Lettelser for de smaa Skatteydere gaar Lovforslaget endog til en Forøgelse af deres Skatteydelse, idet der helt ned til de allermindste Statsskatteydere indføres forhøjede Skatteprocenter. Hvor ikke særlige Undtagelsesforhold gøre sig gældende, kommer selv den allerfattigste Skatteyder til i Fremtiden at betale ikke blot lige saa meget som hidtil, men endog mere, og relativt set er det ikke saa helt smaa Beløb, det drejer sig om. I Motivernes be-